

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ลำไยเป็นไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญพืชชนิดของภาคเหนือ มีพื้นที่ปลูกมาก ใน 8 จังหวัดภาคเหนือจำนวน 876,381 ไร่ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย พะเยา น่าน ตาก ลำปาง และ น่าน ให้ผลผลิตในฤดูประมาณ 450,000 ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย 513 กิโลกรัม/ไร่ มีเกษตรกรปลูกลำไย ประมาณ 110,000 ราย ลำไยในเขตพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือ จะเริ่มออกดอกในช่วงต้นปี หลังจากที่ มีอากาศหนาวเย็นและเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในช่วงเดือน กรกฎาคม ถึง สิงหาคม ของทุกปี ใน ขณะเดียวกัน ประเทศไทย ซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักของลำไยไทย ได้มีการส่งเสริมและขยายพื้นที่ ปลูกลำไยเพิ่มขึ้น จากข้อมูลปี 2544 มีพื้นที่ปลูกถึง 2,775,000 ไร่หรือ 4 เท่าของพื้นที่ปลูกลำไยของ ประเทศไทย (พาวินและคณะ, 2548) และนอกจากนี้ยังมีประเทศไทยก็ยังเป็นคู่แข่งสำคัญในการผลิตลำไยซึ่งผลผลิตออกสู่ตลาดในช่วงเวลาเดียวกันอีกด้วย

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดแรก ๆ ที่ได้นำลำไยมาปลูกในพื้นที่ของจังหวัด สภาพของ การปลูกมีความหลากหลายซึ่งในอดีตเริ่มต้นการปลูกลำไยในเขตอำเภอเมืองซึ่งเป็นที่ราบลุ่ม แต่ใน ปัจจุบันได้ขยายพื้นที่ไปทั่วจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นภูเขาหรือที่นาในเขตชลประทาน ตั้งแต่เหนือจรด ใต้ จนกลายเป็นเอกลักษณ์ “ลำไย กือ ลำพูน” “ลำพูน กือ ลำไย” ในปี 2550 จังหวัดลำพูนมี พื้นที่ปลูกลำไยทั้งสิ้น 270,620 ไร่ พื้นที่ให้ผล 261,292 ไร่ มีเกษตรกรปลูก 32,795 ราย ผลผลิต 158,845 ตัน ผลผลิตเฉลี่ย 608 กิโลกรัมต่อไร่ หรือประมาณ 60 วัน เฉลี่ยจะออกสู่ตลาดวันละ 2,600 ตันหรือ 2,600,000 กิโลกรัมต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2549 ที่มีพื้นที่ปลูกลำไยทั้งสิ้น 267,259 ไร่ มี ผลผลิต 155,187 ตัน (ยุทธศาสตร์ลำไยจังหวัดลำพูน, 2551: ออนไลน์)จากการที่ผลผลิตลำไยที่ล้วน ตลาดแทนทุกปี ส่งผลให้ราคาตกต่ำ ชาวบ้านขาดทุนอย่างมากรายถึงกับห้ออยากเลิกอาชีพ ชาวสวนลำไย ดังนั้นการแปรรูปเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะดูดซับลำไยออกจากตลาดให้เร็วที่สุด(กลุ่ม แม่บ้านหัวยกานชินเก็กโอะทอป, 2552: 7)

วิสาหกิจชุมชนหัวยกานเป็นเครือ ตำบลบ้านโี้่ง อําเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน เริ่มก่อตั้ง ขึ้นในปี พ.ศ.2544 จากกลุ่มผู้ผลิตกลั่นทึบนมอ่อนนม ไทย โดยผู้ก่อตั้งครั้งแรกมีจำนวน 6 คนซึ่งได้ สนใจเข้ารับการอบรมฝึกปฏิบัติการทำนม โดยได้รับงบประมาณค่าใช้จ่ายจากสำนักงานศึกษา นอกร่องเรียนอําเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน ผู้ก่อตั้งได้ดำเนินการประสานและรวบรวมสมาชิกใน

ชุมชนบ้านห้วยกาน ตำบลบ้านโี้่ง อำเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน และผลิตขั้นเรื่องมา ต่อมาในปี 2549 ได้จัดทำเป็นขั้นตอนตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกมีความรัก ความสามัคคี ความผูกพัน มีวิถีชีวิตร่วมกันในกลุ่ม การส่งเสริมความรู้และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่สมาชิกของกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพัฒนา กลุ่มให้เข้มแข็ง พัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการและพัฒนารูปแบบของวิสาหกิจชุมชน ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 137 คน มีหุ้นทั้งหมด 296 หุ้น ผลิตภัณฑ์หลัก คือ เค็กลำไยสีทอง (รายงาน กิจการประจำปี 2551, 2551)

สำหรับจุดเด่นของเค็กลำไยสีทองอยู่ที่ความนิ่มนวลของเนื้อเค็ก รสชาติดีไม่หวาน จนเกินไป รวมถึงมีการควบคุมคุณภาพและรสชาติให้คงที่ ไม่ใช้สารกันบูด หรือสารเคมีใดๆ ที่อาจจะเป็นอันตราย ซึ่งการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนห้วยกานเบนเกอรี่ได้ช่วยเหลือชาวบ้านในชุมชน ให้มีรายได้เพิ่มขึ้น สร้างความยั่งยืนในอาชีพและการค้ารังชีวิตให้กับชาวบ้าน บ้านห้วยกาน ตำบลบ้านโี้่ง อำเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน ได้อย่างภาคภูมิใจ ธุรกิจนี้ยังสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดลำพูน หลังจากที่ได้รับรางวัลผลิตภัณฑ์ดีเด่นอันดับหนึ่งของภาคเหนือ และกำลังจะเข้าสู่เวทีระดับประเทศ (หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ, 2552: ออนไลน์) ข้อมูลทางบัญชีในด้านต้นทุนและผลตอบแทนเป็น เครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และสามารถตั้งราคาขายที่เหมาะสมรวมถึง ความมีประสิทธิภาพในการบริหารต้นทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ตลอดจนทำให้กลุ่มนี้ ความเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาต้นทุนและ ผลตอบแทนจากการทำเค็กลำไยสีทองของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนห้วยกานเบนเกอรี่ ตำบลบ้านโี้่ง อำเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาลินคำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการลงทุนทำขนมเค็กลำไยสีทอง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำเค็กลำไยสีทองของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนห้วยกานเบนเกอรี่ ตำบลบ้านโี้่ง อำเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำเค็กลำไยสีทองของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนห้วยกานเบเกอรี่ ตำบลบ้านโี้่ง อําเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้สำหรับผู้ที่มีความสนใจจะลงทุนทำขนมเค็กลำไยสีทองและเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์

ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนทั้งสิ้นจากการลงทุนผลิตเค็กลำไยสีทอง ตั้งแต่การจัดหาวัสดุคุณภาพทั้งแบบภายในและภายนอก ไม่ว่าจะเป็นสินค้าสำเร็จรูป ได้แก่วัสดุคุณภาพค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต

ผลตอบแทน หมายถึง รายได้จากการจำหน่ายเค็กลำไยสีทอง คำนวณจากปริมาณการผลิต คูณกับราคาขายต่อหน่วย

เค็กลำไยสีทอง หมายถึง เค้กเนื้อนุ่ม หอมหวานที่มีส่วนผสมของลำไยที่มีคุณภาพดีเนื่องจากมีลักษณะนุ่มละมุน ด้วยความร้อนจะกลายเป็นลำไยที่มีเนื้อสีทอง

วิสาหกิจชุมชนห้วยกานเบเกอรี่ หมายถึง กิจการของชุมชนบ้านห้วยกาน ตำบลบ้านโี้่ง อําเภอบ้านโี้่ง จังหวัดลำพูน เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2544 จากกลุ่มผู้ผลิตภัณฑ์ขนมอบขนาดใหญ่ ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่มีความผูกพัน มีวิสัยทัศน์ร่วมกันและรวมตัวกันประกอบกิจการดังกล่าว เพื่อสร้างรายได้ให้กับสมาชิกและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ชุมชน